

UCHWAŁA NR 510/XXIII/2004

RADY MIASTA LUBLIN

z dnia 14 października 2004 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III – drugie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/

Na podstawie art. 7 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 roku - z późniejszymi zmianami) art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) art.24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami), uchwały Rady Miejskiej w Lublinie Nr 413/XXXIX/96 z dnia 21.11.1996 r. uchwała się co następuje:

§ 1

1. Nie uwzględnia się w zarzutu, złożonego w dniu 25.05.2004 r. przez Panią [REDAKOWANE] zam. przy ul. [REDAKOWANE] w Lublinie dotyczącego ustaleń projektu planu dla nieruchomości nr 27/4 i 27/7 (obr.18, ark.3) położonych w rejonie ul. [REDAKOWANE] w Lublinie.
2. Przedmiotem zarzutu jest zakwestionowanie rozwiązań komunikacyjnych w obszarze wskazanej wyżej nieruchomości w ponownie wykładanym do publicznego wglądu projekcie planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego w obszarze miasta Lublina – część III ustalającej przeznaczenie gruntu pod tereny aktywności gospodarczej na działkach wydzielonych z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej (AG/M4) oraz pod sieć dróg dojazdowych niezbędnych do obsługi tego terenu (KDD-G).
Zainteresowana wnosi o likwidację drogi KDD-G przebiegającej przez w/w działki.
3. Uzasadnienie dotyczące nieuwzględnienia zarzutu oraz pouczenie dotyczące możliwości zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

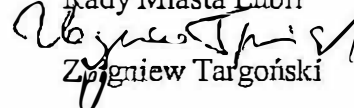
Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący

Rady Miasta Lubli

Zygmunt Targoński

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 510/XXIII/2004
Rady Miasta Lublin
z dnia 14 października 2004 r.

UZASADNIENIE

DOTYCZĄCE NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTU WNIESIONEGO DO PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLINA - CZĘŚĆ III –

drugie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/

W dniu 21 listopada 1996 roku Rada Miejska w Lublinie, działając w oparciu o art.7 ust.1 pkt.1 i art.8 ust.2 pkt.5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz.1591 z 2001 roku), a także art.12 ust.1,2, i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) podjęła uchwałę Nr 413/XXXIX/96 w sprawie przystąpienia do zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina.

Opierając się o zebrany materiał dowodowy, który obejmuje dokumenty formalne i merytoryczne związane ze sporządzeniem przedmiotowej części planu stwierdzono, co następuje: zgodnie z wymogami określonymi w art.18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym [dalej - uozp] Zarząd Miasta Lublina przeprowadził procedurę formalno-prawną poprzedzającą wyłożenie do publicznego wglądu trzeciej części projektu zmiany wymienionych wyżej planów zagospodarowania przestrzennego (m.in.: publiczne ogłoszenie – w tym w miejscowej prasie – o możliwości składania wniosków do planu, zawiadomienie na piśmie o przystąpieniu do sporządzenia planu organów i instytucji właściwych do uzgadniania planu, oraz zarządy województwa i powiatu, zbadanie spójności rozwiązań projektu planu z polityką przestrzenną określoną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina”, uzgodnienie projektu zmiany planów z właściwymi organami określonymi w art. 18 ust.4, zawiadomienie na piśmie – zgodnie z art.18 ust. 5 uozp - ustawowo określone podmioty o terminie wyłożenia projektu). Następnie w dniach od 11 marca 2002 r. do dnia 02 kwietnia 2002 r. Zarząd Miasta wyłożył do publicznego wglądu projekt III części zmiany planów wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń tychże na środowisko przyrodnicze i prognozą skutków budowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m². W okresie od 02 kwietnia 2002 r. do 16.04.2002 r. Zarząd Miasta przyjmował protesty i zarzuty pod adresem wyłożonej III części projektu zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w granicach miasta Lublina.

Po zebraniu i rozpatrzeniu wniesionych protestów i zarzutów, a także w wyniku uwzględnienia części z nich, Zarząd dokonał koniecznych i niezbędnych korekt w przedmiotowym projekcie. Nieuwzględnione protesty i zarzuty przekazał do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Lublinie. Rada rozpatrzyła wniesione skargi na sesji w dniu 27.06.2002 r.

W dniach od 26 kwietnia 2004 r. do dnia 17 maja 2004 r., po przeprowadzeniu przez Prezydenta Miasta Lublin, zgodnie z art. 18 ust 2 uozp, procedury formalno-prawnej (19 maja 2003 r. do 09 czerwca 2003. - uzgodnienia z ustawowo wskazanymi organami i instytucjami, 15.04.2004 r. – publiczne zawiadomienie, w tym w prasie, o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu przedmiotowego projektu /*Kurier Lubelski* Nr 89 (12302),

14.04.2004 r. – indywidualne pisemne zawiadomienia podmiotów wskazanych w art. 18 ust 5 uozp) nastąpiło, zgodnie z art. 25 uozp, ponowne wyłożenie projektu z uwzględnionymi protestami i zarzutami oraz wymaganymi dokumentami w postaci prognozy skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz prognozę skutków przeznaczenia w planie terenów pod budowę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

W okresie kolejnych 14 dni, tj. do dnia 31 maja 2004 r. przyjmowano protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu.

Do dnia 30 czerwca 2004 r. Prezydent Miasta Lublin rozpatrzył wniesione protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu, przekazując nie uwzględnione do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin.

Z akt będących w posiadaniu Wydziału Strategii i Rozwoju Urzędu Miasta Lublin dotyczących procedury sporządzania projektu zmiany planów część III wynika, że Pani ██████████ złożyła, jako właścicielka działek o nr ewid. 27/4 i 27/7 położonych w rejonie ul. ██████████ w Lublinie, w terminie wyznaczonym publicznym ogłoszeniem, wnioski o zmianę ustaleń obowiązującego wówczas planu zagospodarowania przestrzennego. Wnioski zostały częściowo uwzględnione. Nie złożyła zastrzeżeń pod adresem wykładanego po raz pierwszy projektu zmian planów zagospodarowania przestrzennego – część III. Uwagi dotyczące sposobu obsługi komunikacyjnej w obszarze wzmiankowanych działek Skarżąca złożyła także przed terminem ponownego wyłożenia przedmiotowego projektu planu, tj. w dniu 02.02.2004r.

W dniu 25.05.2004r, z zachowaniem terminu określonego ustawą, Pani ██████████ zakwestionowała ustalenia zawarte w wykładanym ponownie projekcie planu – część III dla przywołanych działek, stwierdzając, że domaga się likwidacji dojazdu od ulicy ██████████ przez działki będące jej własnością.

W związku z powyższym należy zauważyć, co następuje: w obowiązujących do dnia 31.12. 2003 r. *Miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Lubelskiego Zespołu Miejskiego* (zatwierdzonym uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie, Nr XV/91/86, z dn. 30.12.1986 r. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 2/87, poz. 25, z późniejszymi zmianami przyjętymi uchwałą Rady Miejskiej w Lublinie Nr L/500/93r., Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 17, poz. 101, z dn. 10. 12. 1993 r) w/w działki położone były na terenach liczonych brutto, oznaczonych symbolem IIID 6UR,P (t.j. terenach usługowo-przemysłowych). W *Miejscowym planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo składowego BURSĄKI*, zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej Nr 79/VIII/94 z dnia 08.12.94 r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 19, poz. 122 z dnia 16.12.94 r., przedmiotowe własności przeznaczone zostały w części pod pas drogowy drogi lokalnej oznaczonej symbolem 028KL, w części pod pas drogowy drogi dojazdowej 032KD oraz teren przemysłu i usług na działkach indywidualnych 33 i 35PUHRm, a także teren urządzeń elektro-energetycznych 34 EE. W związku z art. 87 ust 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) od dnia 1.01.2004 roku przedmiotowa działka nie jest objęta ustaleniami planistycznymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jednakże projektowane przeznaczenie terenu stanowi planistyczną kontynuację przeznaczenia przewidywanego w dotychczasowych ustaleniach prawa lokalnego, podobnie jak i zaproponowany układ komunikacyjny.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina, przyjętym uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13.04.2000r., określającym politykę przestrzenną miasta oraz rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej, przedmiotowe działki leżą w terenach aktywizacji gospodarczej i koncentracji miejsc pracy.

Teren, na którym znajduje się działka Wnoszącej był przedmiotem drugiego wyłożenia. W obszarze tym, w odniesieniu do projektu prezentowanego na pierwszym wyłożeniu, dokonano korekty układu komunikacyjnego.

Rozpatrując przedmiotowy zarzut należy zauważyć, że: w wyłożonym po raz pierwszy do publicznego wglądu projekcie zmian planów obowiązujących w granicach miasta Lublina – części III, między innymi, przedstawiono propozycje rozwiązań funkcjonalnych i komunikacyjnych dla obszaru, w którym zlokalizowana była działka nr 27/7. Były one wynikiem także uwzględnienia części wniosków złożonych przez Skarżącą w początkowym etapie procedury planistycznej. Uwzględnienie polegało na likwidacji w projekcie planu drogi 032 KD oraz stacji transformatorowej 34 EE. Utrzymano przebieg drogi oznaczonej symbolem 028 KL, która uzyskała kategorię i symbol KDD.

Dokonując rozpoznania stanu faktycznego sprawy należy także zauważyć, że w roku 1996 p. [REDAKTOWANE] dokonała podziału swojej działki o pierwotnym nr ewidencyjnym 27/5, na działki o nr 27/6 i 27/7. Działkę nr 27/6 zbyła. W umowie sprzedaży, jak wynika z decyzji Wojewody Lubelskiego (sygn. GKN.GK 761/19.4/00 z dn. 22.09.2000r.) w sprawie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta Lublina zatwierdzającej projekt podziału ww. działki nie zawarto ustaleń dotyczących ustanowienia służebności drogowej na działce nr 27/7. Wystąpienie Skarżącego Wojewoda uznał za bezzasadne. Skarga wynikała z jego stanowiska w kwestii dostępu do drogi publicznej dla nowowydzielonej działki nr 27/6. Skarżący stwierdzał, że przedmiotowa działka takiego dostępu nie ma. Wojewoda Lubelski, w uzasadnieniu swojej decyzji stwierdził, że Skarżący przyjął niewłaściwy tryb postępowania w sprawie, a ponadto, jako współwłaściciel działki nr 26/2, położonej przy południowej granicy działki 27/6 ma zapewniony dostęp do drogi publicznej. Powyższe działania podjęte były na podstawie obowiązujących do 31.12.2003 r. planów miejscowych – ogólnego miasta i szczegółowego *Bursaki*. Dostęp do drogi publicznej dla działek 26/2 i 27/6 wynikał ze stanu faktycznego na gruncie poprzez działkę nr ewid. 26/5. Natomiast w obowiązującym planie *Bursaków* obsługa komunikacyjna wskazanych działek zapewniona była poprzez ul. Nasutowską (028 KL) oraz ulicę dojazdową 032 KD. Brak było dostępu do Al. Spółdzielczości Pracy z uwagi na jej projektowaną klasę (GP – droga główna ruchu przyspieszonego).

W dniu 10.03. 2000 r. Prezydent Miasta Lublina na wniosek właściciela działki 27/6 wydał decyzję ustalając warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla realizacji obiektu biurowo-handlowego na działce nr 27/6 opierając się na ustaleniach planu szczegółowego *Bursaki* i ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego Lubelskiego Zespołu Miejskiego. Decyzję tę zaskarżyła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego p. [REDAKTOWANE]. Kolegium utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję zwracając uwagę, że nie ma podstaw do kwestionowania zawartych w decyzji ustaleń (tj. lokalizacji obiektu i przebiegu drogi dojazdowej 032 KD poprzez działkę 27/7), albowiem znajdują one oparcie w obowiązującym prawie miejscowym jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego, zaś sprawa ewentualnych korekt w przygotowywanym projekcie zmian prawa miejscowego nie może w świetle prawa stanowić podstawy do uwzględnienia skargi p. [REDAKTOWANE]. Sam projekt bowiem, nie ma charakteru prawa miejscowego. Należy także zauważyć, że w dniu 17 grudnia 2002 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał postanowienie, w którym oddalił wniosek Skarżącego w sprawie ustanowienia drogi koniecznej przez działkę p. [REDAKTOWANE].

W wyniku wyłożenia do publicznego wglądu projektu zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina - cz. III, w odniesieniu do dokonanych zmian ustaleń planistycznych, zgodnie z wnioskiem p. [REDAKTOWANE] (vide pkt.1), wpłynęły pod adresem tej części projektu zarzuty (3 pisma z dnia: 27.03.2002r.), współwłaścicieli działki nr 26/2, wskazujące na fakt, iż propozycja projektu likwidująca drogę 032 KD jest sprzeczna z decyzją Prezydenta Miasta Lublin o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu przywołana wyżej. Skarżący zwrócili uwagę, że likwidacja drogi uniemożliwi im kontynuowanie działalności gospodarczej na przedmiotowych działkach. Jednocześnie zarzut do wskazanych ustaleń projektu (pismo z dnia 8.04.2002 r.) złożył właściciel działki nr 25/4 wskazując, że nie zgadza się na likwidację drogi 032 KD i zawężenie dojazdu do jego działki, na której prowadzi działalność gospodarczą wymagającą obsługi pojazdami o dużej ładowności.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 Zarząd Miasta Lublina uwzględnił część zarzutów z tego rejonu dotyczące obsługi komunikacyjnej nieruchomości, a w odniesieniu do nie uwzględnionej ich części, tj. zjazdu z Al. Spółdzielczości Pracy przekazane zostały do rozpatrzenia przez Radę Miejską. W dniu 27.06.2002 r. Rada Miejska podjęła uchwały nr 1501/LII/2002 oraz 1502/LII/2002 w sprawie częściowego nieuwzględnienia wskazanych wyżej zarzutów. Uwzględnienie zarzutów wynikało z faktu, że ustalenia wyłożonego projektu planu naruszały interesy prawne osób będących właścicielami wskazanych w skargach nieruchomości. Naruszenie to polegało na znaczącym obniżeniu klasy dróg dojazdowych w terenach o przeznaczeniu głównie przemysłowo-usługowym. Prowadziło to w konsekwencji do zastąpienia drogi dojazdowej, z możliwością przejazdu, 6-metrowymi ciągami pieszo-jezdnymi, a więc drogami o charakterze dróg wewnętrznych. Tego typu zmiana mogła wpłynąć negatywnie na sposób wykonywania własności na przedmiotowych działkach, które zostały zagospodarowane zgodnie z przeznaczeniem terenu i w oparciu o drogi wytyczone w obowiązujących planach miejscowych. Próba pełnego uwzględnienia wniosku p. [REDAKTURA] (I wyłożenie projektu) spowodowała na tyle istotne naruszenia interesów prawnych osób trzecich, iż musiała ulec weryfikacji.

W wyniku uwzględnienia części zarzutów i protestów złożonych pod adresem wyłożonego w I terminie projektu planu, w okresie od 26.04.2004 r. do 26.05. 2004 r. ponownie wyłożono projekt w zakresie dokonanych zmian. W odniesieniu do kwestii dotyczącej własności p. [REDAKTURA], oraz innych właścicieli z tego obszaru zaproponowano kolejną propozycję projektową, w której podjęto próbę rozwiązania problemu obsługi komunikacyjnej w tym rejonie. Ponowne rozważenie sytuacji spowodowało konieczność przywrócenia drogi i jej parametrów dających możliwość właściwej obsługi komunikacyjnej terenów przeznaczonych dla prowadzenia działalności gospodarczej, w których funkcja mieszkaniowa ma charakter dopełniający i integralnie z tą działalnością związany. Jednocześnie należy zauważyć, że waga tego połączenia komunikacyjnego nabiera istotnego znaczenia w sytuacji zamknięcia dostępu (dzisiaj rzecz tak ma się w stanie faktycznym) do Al. Spółdzielczości Pracy, której klasa - drogi głównej ruchu przyspieszonego - nie pozwala, zgodnie z normami drogowymi, na bezpośrednie zjazdy poza wskazanymi włączeniami (Rozporządzenie. Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, § 9 ust.1 pkt.3). Struktura własności, charakter istniejącego zainwestowania w obszarze naszego rozważania, a także jakość obsługi komunikacyjnej wymagały przywrócenia zlikwidowanej uprzednio drogi. Biorąc powyższe pod uwagę, a także niezwykle skomplikowaną sytuację w odniesieniu do sprzeczności interesów występujących w obszarze, zaproponowano rozwiązanie najmniej ingerujące we własność i najmniej dezintegrujące działkę 27/7 lokując drogę wzdłuż jej zachodniej granicy, a nie jak w planie *Bursaków* przez jej środek. Daje to możliwość dość swobodnego korzystania z tej nieruchomości, z podziałem na dwie lub trzy samodzielne działki, jak też wykorzystywania jej w sposób dotychczasowy lub zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie. Zaproponowane rozwiązania, również dotyczą interesów prawnych właścicieli omawianych nieruchomości. Jednakże należy zauważyć, że następują one bez naruszenia obowiązujących norm prawa materialnego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 85 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia terenu i zasad zagospodarowania

należy do zadań własnych gminy. Ponadto zgodnie 10 ust.1 pkt. 2 gmina w zależności od potrzeb może ustalić linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami publicznym, a także zgodnie z pkt. 3 przytoczonego przepisu tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami wydzielanie gruntów pod drogi publiczne stanowi cel publiczny. Jak wynika z orzeczenia NSA (wyrok z dn. 6.04.1998, Sygn. Akt IV S.A. 2237/98, LEX nr 43839) „Gmina uchwalając plan miejscowy, może określić tereny przeznaczyć na cele publiczne, niezależnie od tytułów prawnych poszczególnych podmiotów do tych terenów, i takiej polityki planistycznej Gminy nie można poczytać za sprzeczną z prawem”. Wskazując zatem w projekcie planu tereny wyznaczone pod realizację obu wymienionych wyżej dróg nie naruszono norm prawa materialnego. Warto także dodać, że rozpatrywany obszar, od roku 1994, nie był przewidywany jako teren upraw rolnych lecz teren podlegający urbanizacji.

Projektując przebieg przedmiotowych dróg wzięto pod uwagę politykę gminy między innymi w odniesieniu do terenów, w obrębie których zlokalizowana jest przedmiotowa działka, a określona w przytoczonym „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania...*”. Ponadto wzięto pod uwagę, na zasadzie dobrej kontynuacji, dotychczas obowiązujące ustalenia planistyczne. Uwzględniono także zaistniałe potrzeby w zakresie istniejącego zagospodarowania tych terenów oraz fakt zamknięcia z uwagi na klasę dostępu do Al. Spółdzielczości Pracy. W wyniku tak określonego horyzontu działań ponownie wprowadzono wskazaną przez Wnoszących drogę dojazdową mającą za zadanie obsługę komunikacyjną wyznaczonych obszarów. Wytyczenie drogi w wersji zaprojektowanej i wyłożonej po raz drugi do publicznego wglądu powoduje, że skrócony zostaje odcinek łączący omawiany obszar z Al. Spółdzielczości Pracy, drogi mającej niebagatelne znaczenie dla właściwej i sprawnej obsługi terenów przeznaczonych pod działalność gospodarczą najkrótszy, a więc optymalny przebieg.

Główną podstawą prawną rozstrzygnięcia nieuwzględnionego przez Prezydenta Miasta Lublin złożonego zarzutu jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten obliguje Radę Miasta do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis Rada Miasta może odrzucić zarzut, naruszając interes prawny właściciela, jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne uzasadniają takie rozstrzygnięcie. Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego i przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Lublin uznała, że decyzją właściwą jest pozostawienie w odniesieniu do przedmiotowej działki ustaleń projektu planu określających sposób obsługi komunikacyjnej tego rejonu.

Zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności”, może więc wprowadzać ograniczenia w niezbędnym zakresie, jeżeli – tak jak w tym przypadku – zachodzi niesprzeczność tych rozstrzygnięć z Konstytucją RP, kodeksem cywilnym oraz innymi przepisami. Prawo własności jest prawem fundamentalnym, ale nie jest prawem niewzruszalnym, gdyż w sytuacjach przewidzianych przepisami szczególnymi (np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) może być ograniczone. Poprzez uwzględnienie stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków pomiędzy nimi wykazano, iż ograniczenie, wynikające z odrzucenia zarzutu, choć nie odpowiada wnioskowi właścicieli, nie powoduje stanu naruszenia prawa. Zostało podjęte w zgodzie z obowiązującym prawem materialnym, poprzez właściwy organ w ramach prawidłowo przeprowadzonej procedury planistycznej. Rada Miasta Lublin odrzucając zarzut działała w sposób zgodny z prawem i nie nadużyła przysługującego jej na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe odmawia się uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) uchwałę o odrzuceniu zarzutu w całości lub części, Wnoszący zarzut może zaskarżyć do sądu administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

dr Zbigniew Targoński